

Ο Κύριος

/ Θεολογία

Ιερομόναχου Ζαχαρία

Κάθε φορά που γιορτάζουμε τη μνήμη της Παναγίας, μας διακατέχει ιερή χαρά και δυναμωμένη ελπίδα και, γεμάτοι από ευγνωμοσύνη και θαυμασμό για τη χάρη Της αναφωνούμε από τα βάθη της καρδιάς μας: «πόθεν μοι τούτο;» και, μιμούμενοι την Ελισάβετ, ευλογούμε την αγία Παρθένο, την αιτία της σωτηρίας μας, τη Μητέρα του Θεού. Ενεργεί σε μας τότε το μυστήριο του πνευματικού νόμου που μας δίδαξε ο μέγας Απόστολος: «και εμείς δεν λάβαμε το πνεύμα του κόσμου, αλλά το Πνεύμα που στέλνει ο Θεός, για να μπορούμε να μάθουμε όσα ετοίμασε ο Θεός για χαρη μας» (Α' Κορ. β' 12). Στο δε κέντρο της λογικής λατρείας μας, αμέσως μετά την κάθοδο του Αγίου Πνεύματος και τον καθαγιασμό των τιμίων δώρων, κράζουμε ευχαρίστως: «Εξαιρέτως της Παναγίας αχράντου, δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας». [\(περισσότερα...\)](#)